

SVĚTLO V TEMNOTÁCH

Námět pro adventní dobu s dětmi v roce 2013

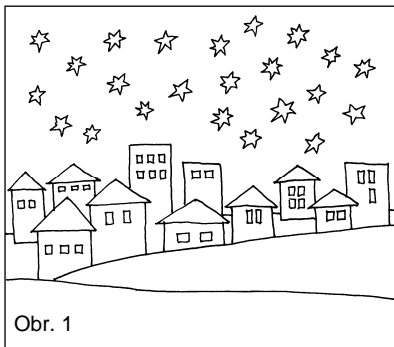
Základním motivem pro náš letošní námět je *světlo*. Ježíš o sobě říká: „Já jsem přišel na svět jako světlo, aby žádný, kdo věří ve mne, nezůstal v temnotě“ (*Jan 12,46*). Bůh, který se narodil jako člověk v temnotě betlémské noci, chce přijít také do našich temnot a prozářit je svou přítomností. Chce přijít do temnot našich vztahů, nejistot, těžkostí, hříchů a bolestí. O Vánocích se „Slovo stalo tělem“ a Kristovým tělem je také církev, tedy každý z nás. I my máme přinášet Kristovo světlo do všech každodenních situací.

Cíl: Smyslem programu je prožít ve farnosti společně s dětmi advent jako dobu prožívanou ve světle víry. Účastníci katechezí jsou vedeni k tomu, aby nebyli jen pasivními příjemci radostné zvěsti o Ježíšově narození, ale měli také sami podíl na šíření „světla“ – víry, dobra, lásky a radosti. Námět se zaměřuje na děti školního věku, obohatí však i dospělé. V přizpůsobené podobě ho lze realizovat také v rodině.

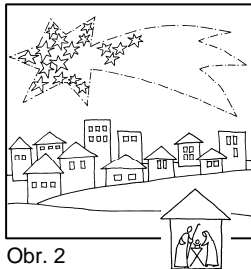
Uvedení do námětu: Ježíšovo narození není jen historickou událostí. Ježíšův příchod k nám se uskutečňuje denně, když mu otevřeme svá srdce. Ježíš nechce, abychom vzpomínali jen na jeho narození, které se kdysi událo v Betlémě. Chce přijít do našeho srdce a do každého našeho domu. Každý z nás může být malým světlem v místě, kde žije.

Pomůcky: Materiál na domečky (papír, lepidlo, látky, krabičky – podle potřeby); tmavě modrá plocha (nástěnka s papírem nebo látkou), hvězdičky ze žlutého papíru nebo staniolu – pro každé dítě minimálně 4 ks; betlémská stáj s narozeným Ježíšem (zhotoveno podobně jako domy). Do vystřihování hvězdiček se mohou ve farnosti zapojit seniorky nebo mládež (pokud je dětí hodně). Dojde tak k propojení generací. V papírnictví lze zakoupit hotové samolepicí hvězdičky.

Způsob provedení: Každé dítě na začátku adventu (nebo v týdně před začátkem) připraví symbol domu, ve kterém bydlí. Domečky mohou děti vyrobit různým způsobem: nakreslit je na papír a vystřihnout, slepit z barevného kartonu (lze využít i různobarevný dárkový papír), připravit pomocí koláže apod., nebo je vyrobit jako trojrozměrné (krabičky). Nejlépe bude vyrobit domečky společně. Pokud by je děti vyráběly doma, katecheta jim doporučí velikost a materiál (aby nebyly příliš různorodé). Nástěnku (desku, tabuli aj.) potáhneme tmavě modrým papírem nebo látkou.

Obr. 1

Obr. 2

Na této ploše vytvoříme z připravených domečků naše město či vesnici (viz obr. 1) – náš „Betlém“, v němž se má narodit Ježíš. Tmavá plocha symbolizuje noční oblohu, v duchovní rovině prostor nelásky, těžkostí, hříchů. Na ni budou děti postupně umísťovat (přilepovat) hvězdičky, které během adventu oblohu rozzáří. Hvězdy nemusí být rozestety po celém tmavém podkladu, ale mohou být umísťovány tak, aby vytvořily tvar komety (obr. 2). – Co budou hvězdičky znamenat? Modlitbu, dobré slovo, pomoc, návštěvu nemocného nebo osamělého člo-

věka, uznání vlastní chyby, omluvu, odpuštění, ochotu rozdělit se, překonání lenosti, pečlivé plnění povinnosti – všechno, co přináší světlo do vlastního života i života bližních. O Vánocích se pak do našeho „města“ přidá právě světlo – symbol narozeného Ježíše. Ostatní světla a hvězdičky jsou pouze jeho odleskem.

Každou neděli dostanou děti hvězdičku, kterou po mši umístí na oblohu. Hvězdička znamená ochotu o něco se v nastávajícím týdnu snažit. Dále dostanou kartičku (viz str. 4; též na internetu), do níž si doma dopíše své konkrétní předsevzetí. Příští neděli ji přinesou. Mohou ji odevzdat do připravené ošatky a pak kartičky přinesou v obětním průvodu. Kartičky ze 4. neděle adventní budou přinášeny až o Vánocích.

1. neděle adventní (cyklus A) – *Motto*: Připravenost

1. čtení: *Iz 2,1-5*; 2. čtení: *Řím 13,11-14*; evangelium: *Mt 24,37-44*

Podnět k promluvě: Kněz/katecheta uvede, že začíná advent, což nám připomíná mj. adventní věnec. Čtyři svíce symbolizují čtyři neděle adventní doby. Každou neděli zapálíme jednu svíci, tak bude světla přibývat. Bude nám to připomínat blížící se příchod Ježíše Krista, který je pravým světlem. Kněz/katecheta vysvětlí, co budeme společně v adventu vytvářet (město, tmavá obloha, hvězdičky – viz text výše) a jak i my se budeme snažit o to, abychom přinášeli světlo.

Víme, že advent je přípravou na Ježíšovo narození, ale také na jeho druhý příchod na konci časů. Právě tímto druhým příchodem se zabývají biblická čtení 1. neděle adventní. V prvním čtení jsme slyšeli proroka Izaiáše: „Vzhůru, choďme v Hospodinově světle!“ Také ve druhém čtení z listu Římanům je řeč o světle: „...je třeba probrat se ze spánku... Oblečme se do výzbroje světla.“ A evangelium nás vyzývá: „Buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Jak se můžeme připravit na Pánův příchod my? Jak se můžeme „obléci do výzbroje světla“? Bůh nepřijde až někdy jednou na konci života, ale „přichází“ k nám každý den, je s námi. Je třeba, abychom byli vnímaví a viděli dary, které nám dává. Proto se následující týden budeme snažit objevit něco, za co můžeme Bohu poděkovat (příroda, událost/zážitek, návštěva, rodina, zvládnutí úkolů, překonání těžkostí...). Vděčnost Bohu nám otevírá oči pro Boží přítomnost. Tento postoj „rozsvítí“ nás i naše okolí.

Podnět pro život: Buďme připraveni na setkání s Bohem. Učme se být vnímaví a vděční Bohu za všechno, co nám dává.

2. neděle adventní (cyklus A) – *Motto*: Obrácení

1. čtení: *Iz 11,1-10*; 2. čtení: *Řím 15,4-9*; evangelium: *Mt 3,1-12*

Podnět k promluvě: Kněz/katecheta poukáže na druhou svíci na adventním věnci – máme více světla. Podíváme se, kolik hvězdiček přibylo na naší obloze. Každá znamená naši vděčnost Bohu, náš dík (viz minulá neděle).

O čem jsme dnes slyšeli v evangeliu? Jan Křtitel nás vyzývá: „Obráťte se!“ A dále: „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky.“ Když máme jít po nějaké cestě, potřebujeme vidět. Ježíš je pravým „světlem“ na cestu životem. Někdy toto světlo nevidíme, protože máme před očima jiné věci, které nám ho zastiňují. – Jak se můžeme obrátit a urovnat cestu Bohu? Poprosíme Pána Ježíše, aby nám ukázal, co je na naší životní cestě takovým „pahorkem“, přes který klopýtáme a který by bylo potřeba odstranit (= závist, hádky, pýcha, lenost...). Co bychom naopak mohli udělat, aby naše cesta k Bohu byla

přímější? (= smířit se, omluvit se, napravit se). Vybereme si jednu věc, ve které se chceme „obrátit“. Ochota změnit se k lepšímu „posvítí“ na cestu nejen nám, ale i ostatním (rodina, kamarádi, spolužáci, sousedé).

Podnět pro život: Obráťme se a připravme cestu Pánu. Usilujme o změnu života.

3. neděle adventní (cyklus A) – **Motto:** Radost

1. čtení: *Iz 35,1-6a-10*; 2. čtení: *Jak 5,7-10*; evangelium: *Mt 11,2-11*

Podnět k promluvě: Kněz/katecheta poukáže na to, že jsme rozsvítili už třetí svíci na adventním věnci. Stejně tak by mělo být více světla v našich srdcích a více dobra v našem jednání a smýšlení. Vyjadřují to hvězdičky na naší obloze, kterých opět přibýlo.

Dnešní neděle se nazývá také *radostná*. V evangeliu jsme slyšeli, co se dělo působením Pána Ježíše: slepí viděli, chromí chodili, nemocní byli uzdravováni, hluchí slyšeli... chudým se hlásala radostná zvěst. – Ježíš dělal velké zázraky. Ty nemůžeme napodobovat, ale šířit radost můžeme stejně jako on. Můžeme například navštívit někoho nemocného nebo starého, poslat pohled někomu vzdálenému, pomoci mamince nebo tatínkovi, všimnout si spolužáka, se kterým se nikdo nekamarádí, zastat se slabšího, říct pravdu, i když je to těžké. Každý den je spousta příležitostí k šíření radosti. Radost má tu zvláštnost, že čím víc ji rozdáváme, tím víc jí máme. Je to jako světlo, které se šíří. Kdo se o to chce pokusit, opět si přidá po mši svaté na nebeskou oblohu zářivou hvězdičku.

Podnět pro život: Ježíš šířil radost. Slepí viděli, chromí chodili... chudým se hlásala radostná zvěst. I my šířme radost.

4. neděle adventní (cyklus A) – **Motto:** Důvěra v Boha

1. čtení: *Iz 7,10-14*; 2. čtení: *Řím 1,1-7*; evangelium: *Mt 1,18-24*

Podnět k promluvě: Kněz/katecheta poukáže na čtvrtou adventní svíci a připomene, že Ježíšovo narození je už velmi blízko. Naše nebeská obloha už září hvězdičkami. I když do Vánoc zbývá pár dní, máme ještě příležitost své srdce i své okolí rozzářit.

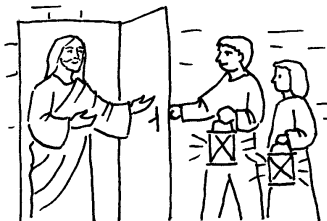
Evangelium čtvrté neděle adventní hovoří o tom, co se stalo krátce před Ježíšovým narozením: Josef, snoubenec Panny Marie, si nedovedl vysvětlit, jak je možné, že jeho snoubenka čeká dítě. Ve snu se mu zjevil anděl a vše mu vysvětlil. Josef se dozvěděl, že se Marii narodí Boží Syn, kterému on dá jméno Ježíš, protože spasí lid od hříchů (jméno Ježíš znamená „Bůh zachraňuje“). Už starozákonní prorok Izaiáš předpověděl, že slíbený Mesiáš bude mít jméno Emanuel, což znamená „Bůh s námi“. – V dalších dnech si budeme připomínat, že *Bůh je s námi*. Aby se Spasitel mohl narodit, museli k tomu dát svůj souhlas Maria i Josef. Opustili své plány a přijali Boží plán – zcela Bohu důvěřovali. Čekal je velký úkol. Bůh má svůj úkol pro každého, i pro nás. Svůj život nejlépe prožijeme, když budeme vždycky hledat jeho plán a jeho úkol pro nás a když se budeme ptát, co očekává. Nejlépe to vyjádříme modlitbou: „Pane, chci to, co chceš ty.“ Pak se Ježíš narodí i v našem srdci a bude budeme šířit jeho světlo.

Podnět pro život: Bůh je s námi! Můžeme mu důvěřovat. Dejme mu tedy více prostoru, hlavně v modlitbě.

Shrnutí programu: O Vánocích kněz/katecheta poděkuje dětem za jejich ochotu vnášet do našeho světa více světla. Připomene, že je to úkol nejen pro advent, ale pro celý život.

1. neděle adventní

Mt 24,37-44

Bud'te připraveni
na setkání s Bohem!

Za co chci Bohu děkovat:

2. neděle adventní

Mt 3,1-12

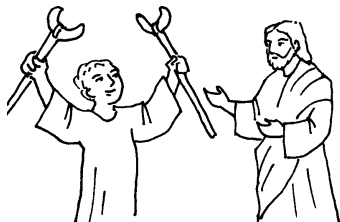

Obrat'te se
a připravte cestu Pánu!

V čem se chci změnit:

3. neděle adventní

Mt 11,2-11

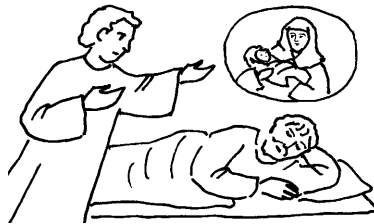

Slepí vidí, chromí chodí...
chudí slyší radostnou zprávu.

Komu a jak udělám radost:

4. neděle adventní

Mt 1,18-24

Josefe, neboj se!
Marii se narodí Boží syn!

Kdy se budu setkávat s Bohem v modlitbě: